

در سایه بحران؛ خبرنگاران...

«ص ۳»

چالش های زنان ورزشی کار...

«ص ۲»

روز جهانی دختر

دختران افغانستان در سایه محرومیت

«صفحه ۳»

یونیسف: ادامه مسدود ماندن مکاتب

باعث ازدواج زودهنگام در بین دختران افغان می شود

صدای زنان و دختران در این کشور در حال خاموش شدن می باشد.

ادامه ص ۳

صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف)، هشدار می دهد که ادامه بسته ماندن مکاتب دختران بالاتر از صنف ششم در افغانستان، به افزایش ازدواج های اجباری / زیر سن و چالش های جدی در زنده گی روزمره آنان منجر شده است. یونیسف در گزارشی از وضعیت بحرانی دختران در افغانستان، به محدودیت های آموزشی، تحصیلی، کار و فعالیت های اجتماعی اشاره کرده و بیان می کند که حتا

نگرانی دیدبان حقوق بشر

از وضعیت بانوان پولیس در افغانستان

دیدبان جهانی حقوق بشر با نشر یک گزارش از وضعیت ناگوار بانوان پولیس در افغانستان اظهار نگرانی نموده از عدم تمایل کشور های حامی نظام پیشین جهت حمایت از این پولیس های زن انتقاد کرده و راجع به وضعیت فعلی این بانوان اظهار نگرانی نموده اند.

در این گزارش آمده است؛ بانوان پولیس در دوره نظام جمهوری مورد اذیت و آزار جنسی قرار می گرفتند و در سه سال گذشته نیز پس از تسلط مجدد طالبان، مصونیت این بانوان زیر سوال رفته و با خشونت های خانوادگی مواجه اند.

آنها از ترس انتقام جویی طالبان، کشور را ترک گفته و یا هم پنهان شده اند، اما وزارت داخله تحت کنترل طالبان بارد این گزارش از حضور ۲۰۰۰ پولیس زن در بخش های مختلف وزارت داخله خبر داده از مصونیت این افراد اطمینان میدهد.

افزایش بیماری‌های روحی و روانی میان دختران دانشجو در افغانستان

دانشکده اقتصاد بود و او می‌گوید: «فقط یک سال به فراغتم از دانشگاه مانده بود که طالبان دانشگاه‌ها را بسته کردند، آن همه سال که من تلاش کردم، دوازده سال مکتب، یک سال کانکور و سه سال دیگر دانشگاه خواندم اما یک گروه نادان همه آن زحمت‌هایم را به فنا داد. نمی‌دانم اصلاً باید چه بکنم در یک بلا تکلیفی به سر می‌برم. بدبختی این بود که دختر دنیا آمدم و بدبخت‌تر از آن اینکه در افغانستان دنیا آمدم.»

با گذشت تقریباً بیش از دو سال از نشر اعلامیه‌ی وزارت تحصیلات عالی در مورد بسته شدن دانشگاه‌ها به روی دختران دانشجو، تعدادی از این دختران از مشکلات روحی و روانی مثل افسردگی شدید رنج می‌برند و می‌گویند که اگر وضعیت همینطور ادامه پیدا کند آینده‌مان تاریک خواهد بود.

این در حالی‌ست که بیش از سه سال می‌شود که دروازه‌های مکاتب نیز به روی دختران بالاتر از صنف ششم بسته است، اما هنوز معلوم نیست که طالبان چی وقت و تحت چی شرایطی دروازه‌های مکاتب و دانشگاه‌ها را باز می‌کنند تا هنوز اطلاعات در دسترس نیست.

بیش از سه سال می‌شود که دختران بالاتر از صنف ششم در افغانستان به مکتب نرفته‌اند، دروازه‌های دانشگاه‌ها نیز به روی دختران بسته است و به دلیل وضعیت محدودیت‌های کاری، اکثر آنان خانه نشین شده‌اند، بسته ماندن دروازه‌های مکاتب و دانشگاه‌ها و خانه‌نشینی باعث شده است که اکثریت آنان به مشکلات روحی و روانی دچار شوند.

لیلی، دختری دانشجویی است که بعد از بسته شدن دانشگاه و خانه‌نشینی، دچار افسردگی شدید شده است او می‌گوید گاهی به خودکشی نیز فکر کرده است. وی می‌گوید:

«روزها دلم می‌شود بخوابم و از این دنیایی بی‌انصاف اصلاً خبر نشوم چون این دنیا اصلاً دیگر برایم شیرینی ندارد و به معنی واقعی از این همه انتظار و تکرار خسته شده‌ام؛ می‌خواهم ساعتها بخوابم اصلاً ساعت برایم مفهوم ندارد چون بی‌پرده می‌چرخد.»

تعدادی از دانشجویان می‌گویند که علاوه بر مشکلات روحی و روانی، بیش از دو سال می‌شود در بی‌سرنوشتی و بلا تکلیفی به سر می‌برند.

آنان می‌گویند یک قدم مانده بود تا به هدف‌مان برسیم اما برعکس شد به اندازه صد سال دور شدیم.

صالحه، یک تن از دانشجویان

پس از تسلط مجدد گروه طالبان در افغانستان، در ۱۵ اگست ۲۰۲۱، زنده‌گی زنان به شدت تحت تأثیر قرار گرفت و محدود شد. یکی از بخش‌های که به شدت آسیب دید، ورزش زنان بود.

در کنار ده‌ها نوع محدودیت و چالش برای زنان و دختران، ورزش نیز برای آنان از سوی گروه طالبان ممنوع اعلام شد. این اقدام باعث مسدود شدن بسیاری از فدراسیون‌ها و کلبه‌های ورزشی در کابل و ولایت‌ها شد.

لیلا، زن ۳۸ ساله، باشنده شهر کابل، به این خبرگزاری

هشدار داده بود که اگر دوباره به کارتان ادامه دهید کلبه بسته شده و بازداشت خواهید شد. اما من با ترس و وحشت به کارم ادامه دادم که فعلاً بیش از پانزده دختر شاگرد دارم.»

او در ادامه افزود: «مجبور هستم کار کنم، زیرا سرپرست خانواده پنج نفری خود هستم. بیش از یازده سال است در کلبه فعالیت دارم، برای زنان و دختران تمرین می‌دهم. اما این گروه تیشه به ریشه تمام آرزوهای زنان کوبید و همه‌ی آنان را از کار و فعالیت باز داشتند.» با مسدود شدن مراکز ورزشی از سوی گروه طالبان،

چالش‌های زنان ورزش کار زیر حاکمیت طالبان

می‌گوید: «با آمدن گروه طالبان در کشور چرخه کاری ما به شدت آسیب دید، قبل از سقوط دولت حدود پنجاه شاگرد در تایم‌های مختلف شاگرد داشتیم که بیشتر آنان دختران بودند، اما در دو سال اخیر، زنان و دختران علاقه به ورزش ندارند، اکنون نیز کلبه ما فعالیت دارد، اما مخفیانه. چون بیش از سه بار دروازه کلبه از سوی نیروهای امر به معروف و نهی از منکر گروه طالبان مسدود شد و

بسیاری از ورزشکاران زن، کشور را ترک گفتند و یا هم فعالیت‌های خود را ترک نمودند که بر رشد ورزش زنان و دختران تأثیرات منفی گذاشته شده‌است.

همچنین، زنان و دختران ورزش کار با چالش‌ها و مشکلات روحی روانی زیادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. ورزشکاران زن در کشور، از تمام نهادهای حامی زنان و دختران افغانستان می‌خواهند که به صدای زنان و حقوق از بین رفته‌ی شان توجه کنند و گروه طالبان را به دادگاه لاهه معرفی کنند.

در سایه بحران؛ خبرنگاران افغانستان و چالش‌های پیش رو

با افزایش چشمگیر محدودیت‌های رسانه‌ای و بازداشت‌های خبرنگاران در افغانستان، نگرانی‌ها در مورد آزادی مطبوعات و اطلاعات در این کشور به شدت افزایش یافته است.

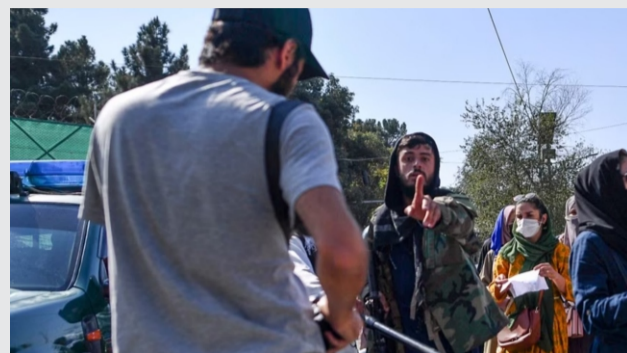
در ماه‌های اخیر، چندین خبرنگار و فعال رسانه‌ای به دلایل نامشخص بازداشت شده‌اند. این موضوع نه تنها به ایجاد جو ناامنی برای خبرنگاران انجامیده است، بلکه درک عمومی از وضعیت واقعی کشور را نیز تحت تأثیر قرار داده است. بسیاری از خبرنگاران نسبت به فشارهای فزاینده‌ای که از سوی مقامات بر آنها وارد می‌شود، ابراز نگرانی می‌کنند.

مهاذب (مستعار) یک تن از زنان خبرنگار در این رابطه می‌گوید:

«فشارهای که خبرنگاران در افغانستان متحمل می‌شوند شامل تهدید به بازداشت، ممانعت از پوشش رویدادهای خاص و حتی حملات فیزیکی به خبرنگاران می‌باشد.

افزایش دستگیری‌ها نشان‌دهنده تلاش‌های فزاینده دولت برای کنترل اطلاعات و سرکوب هر گونه نقد و انتقاد از

سازمان حمایت از خبرنگاران؛ وضعیت حقوق بشر در افغانستان را نگران کننده عنوان کرد

ابتدایی و اساسی خود از سوی گروه طالبان بوده و ۷۰ درصد از کسانی که مورد خشونت قرار گرفته‌اند، به دلیل ترس و وحشت و چالش‌های امنیتی، از بیان شواهد خودداری کرده‌اند. این گزارش همچنین پیش‌بینی می‌کند که ۹۲,۵ درصد از اشتراک‌کننده‌گان به این نظر می‌باشند که وضعیت حقوق بشر در شش ماه آینده نیز بدتر از این خواهد شد.

در حالی که ۳۷ درصد اشتراک‌کننده‌گان بیان نمودند حقوق‌شان نقض نشده‌است، اما کمیته زنان می‌گوید که گروه طالبان، پس از تسلط مجددشان در افغانستان، زنان و دختران را از ابتدایی‌ترین حقوق‌شان که همانا حق آموزش، تحصیل، گشت‌وگذار، حضور در اجتماع و کار می‌باشد، محروم ساخته‌اند.

کمیته زنان سازمان حمایت از خبرنگاران افغانستان، در گزارش جدیدش، وضعیت حقوق بشر در کشور را در شش ماه گذشته نگران‌کننده عنوان کرده‌است.

این سازمان روز چهارشنبه ۱۸ میزان، طی یک گزارش، آگاهی و خیم شدن وضعیت حقوق بشر از ابتدای سال جاری خورشیدی ۱۴۰۳ را از طریق توزیع پرسش‌نامه آنلاین به زنان افغانستان در داخل و خارج از کشور تهیه نموده‌است.

نتایج این گزارش خاطر نشان می‌سازد که ۹۳,۵ درصد از اشتراک‌کننده‌گان بر این باور می‌باشند که وضعیت حقوق بشر در شش ماه نخست سال جاری خورشیدی بدتر شده‌است. از میان ۱۰۷ زن شرکت‌کننده در این نظرسنجی، ۶۲,۶ درصد شاهد خشونت یا نقض حقوق

کمک می‌کند، امری ضروری است. این در حالی است که در سه سال گذشته محدودیت‌های زیادی در برابر رسانه‌ها و خبرنگاران وضع شد. دروازه بسیاری از رسانه‌های تصویری و شنیداری به دلایل مختلف از جمله مشکلات اقتصادی بسته شده و تعداد زیادی از خبرنگاران نیز وظایف‌شان را از دست دادند و یا از کشور خارج شدند.

اطلاع‌رسانی در افغانستان، به طور مستقیم کاهش خبرنگاران و فعالیت‌های رسانه‌ای مستقل در کشور منجر شده و روی آزادی بیان و چگونگی اطلاع‌رسانی تأثیرگذار می‌باشد. در همین حال، شماری از فعالین رسانه‌ای می‌گویند که با توجه به اوضاع کنونی، حمایت بین‌المللی از خبرنگاران و تعیین عواملی که به کاهش خشونت علیه آن‌ها

سیاست‌ها و عملکردهای دولتی است. احمد (مستعار)، یک دیگر از خبرنگارانی که از چندین سال به این سو، بخصوص بعد از سقوط حکومت در افغانستان مصروف فعالیت‌های رسانه‌ای است از شرایط کنونی خبرنگاران ابراز نگرانی می‌کند. وی می‌گوید: «افزایش محدودیت‌ها و شرایط دشوار کار

یونیسف: ادامه مسدود ماندن مکاتب باعث...

کاترین راسل، مدیر اجرایی یونیسف، می‌گوید: «آموزش نه تنها فرصت‌ها را فراهم می‌کند، بلکه از دختران در برابر مشکلاتی چون ازدواج زود هنگام و سوء تغذیه محافظت می‌کند.»

از سپتامبر ۲۰۲۱، بیش از ۱,۴ میلیون دختر افغانستان از حق آموزش بالاتر از صنف ششم محروم شده‌اند. با وجود این محدودیت‌ها، عزم دختران و زنان برای ادامه تحصیل و ساختن آینده‌ای بهتر همچنان پابرجاست.

یونیسف بر حمایت از حقوق و رفاه زنان و دختران تأکید دارد و نگران پیامدهای بلند مدت بسته ماندن مکاتب دختران، بر آینده کشور است.

روز جهانی دختر؛ دختران افغانستان در سایه محرومیت

۱۱ اکتبر به عنوان روز جهانی دختر در سرتاسر جهان گرامی داشته می‌شود. اما دختران افغانستان در شرایطی بحرانی و نگران‌کننده به سر می‌برند. آنان اجازه آموزش، تحصیل و کار را ندارند.

طبق گزارش‌ها، بیش از ۳ میلیون دختر در افغانستان از حق آموزش محروم شده‌اند. شماری از دختران به دلیل عدم دسترسی به امکانات آموزشی و اجتماعی دچار مشکلات روانی مانند افسردگی و استرس شده‌اند. کوثر، معلم صنف پنجم بود که دولت پیشین سقوط کرد، او به خبرنگار خبرگزاری زنان افغانستان می‌گوید: «با مسدود شدن دروازه‌های مکاتب تمام دختران افغانستان به ویژه صنفی‌هایم، تماماً با مشکلات روحی و روانی دچار شده‌اند. یلدا صنفی‌ام

آینده‌ای روشن برای خود بسازد. بی‌توجهی به حقوق آنان نه تنها ظلم به آنان، بلکه ظلم به آینده‌ی کل جامعه افغانستان است. دختران افغانستان با وجود تمام چالش‌ها و محدودیت‌ها سعی دارند تا صدای خود را به گوش جهانیان برسانند. آنان خواستار حق آموزش، تحصیل، کار و زندگی آزادانه شده و جامعه جهانی باید به وضعیت بحرانی دختران افغانستان توجه کند و فشارهای سیاسی بر گروه طالبان را افزایش دهد.

تماس گرفت سئوال کرد کدام داکتر روان‌شناس اگر می‌شناسی برایم معرفی کن، شب‌ها بدون دارو خواب نمی‌روم، روزها در فکر مکتب می‌باشم، روح و روانم پژمرده شده‌است. اگر مکاتب باز می‌شد من و تمام دختران افغانستان حالا با اشتیاق و علاقه مصروف آموزش و تحصیل می‌بودیم.» در روز جهانی دختر، باید صدای دختران افغانستان را بشنویم و به یاد داشته باشیم که هر دختری حق دارد تا آزادانه زنده‌گی کند، تحصیل کند و

Mehr Bano

Afghan Women News Agency

Fifth year - No: 171 - 15 October 2024

سال پنجم - شماره صد و هفتاد و یکم - ۲۴ میزان ۱۴۰۳

Challenges Faced by Female Athletes Under Taliban Rule

Following the Taliban regained power in Afghanistan on August 15, 2021, the lives of women were profoundly affected and constrained. One of the sectors that suffered considerably was women's sports.

Alongside numerous restrictions and challenges for women and girls, sports have also been declared forbidden for them by the Taliban. This decision resulted in the closure of many federations and sports clubs in Kabul and the provinces.

Laila, a 38-year-old resident of Kabul shared with the Afghan Women's News Agency, "With the arrival of the Taliban, our professional activities were severely disrupted. Before the

collapse of the government, I had around fifty students at various times, the majority of whom were girls. However, over the past two years, women and girls have shown dwindling interest in sports. Our club remains operational, but secretly. The doors have been shut by the Taliban's Ministry for Promotion of Virtue and Prevention of Vice more than three times, with warnings that should we continue our activities, the club would be shut down and we would face arrest. Yet, I have continued my work with fear and trepidation, and currently, I have more than fifteen girl students."

"I am compelled to work, as I am the breadwinner for my family of five. I have been active in the club for over eleven years, training

women and girls. However, this group has shattered the very foundation of all women's aspirations and barred them from work and activity," Laila said.

With the closure of sports centers by the Taliban, many female athletes have either fled the country or abandoned their pursuits, negatively affecting the development of sports for women and girls.

Moreover, female athletes are grappling with numerous psychological and emotional challenges. Women athletes in the country implore all organizations supporting women and girls in Afghanistan to heed their voices and acknowledge their diminished rights, urging that the Taliban should be brought before the International Court of Justice.

2024 Exceptional Woman of Peace Award Bestowed Upon Humaira Saqib

The organization Pathways To Peace (PTP) has recognized Hamaira Saqib as the deserving recipient of the Exceptional Woman of Peace Award for 2024, among several women nominated for this honor. Based in the United States, Pathways to Peace has a legacy spanning 25 years in bestowing awards to women active in the realms of justice, equality, and freedom of speech. In its 25th anniversary, the organization has chosen Hamaira Saqib from Afghanistan as the laureate of this prestigious award. Tezikiah Gabriel, the Executive Director of

Pathways to Peace, announced four finalists among hundreds of women nominated for the award:

- Josephine Ekiru from Kenya
- Abir Elzowidi from California
- Rebecca Irby from Michigan
- Humaira Saqib from Afghanistan

Ultimately, the members of the organization's leadership board selected Humaira Saqib as the winner of the 2024 Exceptional Woman of Peace Award.

Upon receiving the award, Humaira Saqib, expressing her gratitude to the organization's facilitators, dedicated her accolade to her

colleagues at the Afghan Women's News Agency and all the courageous and resilient women of Afghanistan. She emphasized that this gesture serves to enhance motivation in the struggle against gender inequality, accelerating the process of information dissemination and advocacy for women's rights. Humaira Saqib has been tirelessly

working for nearly two decades in the fields of promoting freedom of speech, advocating for human rights, upholding justice, and establishing lasting peace in Afghanistan. She began her endeavors with a specialized magazine called "Negah-e-Zan, Woman's Perspective" and has dedicated the last fifteen years to empowering women through her activities

and writing. Her interviews in various media outlets emphasize themes of equality, freedom, and justice. Humaira Saqib, founder of the Afghan Women's News Agency, has received numerous accolades in addition to this award. Notably, she was recognized in 2011 as one of the 21 Women Visionaries by Utne Reader, a prominent organization in the United States. During the republic era, Saqib, alongside the Afghan Women's News Agency, collaborated on the establishment of a network of women in urban governance, Women's Participation Network for Urban

Governance, focusing on the challenges hindering women's participation in governance and their representation as senior officials and deputy governors in all provinces. She worked diligently to implement the United Nations Security Council Resolution 1325, as well as the National Action Plan for Women and other documents aimed at alleviating social inequalities.

Humaira Saqib stands among the women whose philosophies are grounded in the principles of respect, equal participation in decision-making, and meritocracy in various processes.